

חוק אכיפת פסקי-חוק, תשי"ח-1958 *

1. בחוק זה – הנדרה
 "פסק-חוק" – פסק דין שניתן על ידי בית משפט במדינה זרה בענין אזרחי, לרבות פסק דין לתשלום פיצויים או נזקים לצד שנפגע, אף כשלא ניתן בענין אזרחי.
2. לא ייאכף בישראל פסק-חוק אלא לפי חוק זה. אין אכיפה אלא לפי חוק זה
3. בית משפט בישראל רשאי להכריז פסק-חוק כפסק אכיף אם מצא שנתקיימו בו תנאים אלה: תנאים לאכיפה
- (1) הפסק ניתן במדינה שלפי דיניה בתי המשפט שלה היו מוסמכים לתחו;
 (2) הפסק אינו ניתן עוד לערעור;
 (3) תכנו של הפסק אינו סותר דיני מדינת ישראל או תקנת הציבור בישראל;
 (4) הפסק הוא בר-ביצוע במדינה בה הוא ניתן.
4. (א) פסק-חוק לא יוכרוז אכיף אם ניתן במדינה שלפי דיניה אין אוכפים פסקים של בתי המשפט בישראל. הדדיות כאכיפה
 (ב) על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה רשאי בית המשפט לאכוף פסק-חוק, אף כשלא נתקיימה הדדיות כאמור בסעיף קטן (א).
5. לא ייזקק בית המשפט לבקשת אכיפה של פסק-חוק שהוגשה כעבור יותר מחמש שנים מיום מתן הפסק, אלא אם הוסכם בין ישראל לבין המדינה בה ניתן הפסק על תקופה אחרת. או אם מצא בית המשפט סיבות מיוחדות המצדיקות את האיחור. מועד לאכיפה
6. פסק-חוק לא יוכרוז אכיף אם הוכח לבית המשפט אחד מאלה: הגנה מפני אכיפה
- (1) הפסק הושג במרמה;
 (2) האפשרות שניתנה לנתבע לטעון טענותיו ולהביא ראיותיו לפני מתן הפסק לא היתה, לדעת בית המשפט, סבירה;
 (3) הפסק ניתן על ידי בית משפט שלא היה מוסמך לתתו;
 (4) הפסק נוגד פסק דין אחר שניתן באותו ענין בין אותם בעלי דין ושעודנו בר-תוקף;
 (5) בעת הגשת התביעה בבית המשפט במדינה הזרה היה משפט תלוי ועומד, באותו ענין ובין אותם בעלי דין, בפני בית משפט או בית דין בישראל.
7. פסק-חוק לא יוכרוז אכיף אם אכיפתו עלולה לפגוע בריבונותה של ישראל או בכטחונה. סייג לאכיפה
8. רשאי בית המשפט, אם ראה צידוק לכך בנסיבות הענין, לאכוף פסק-חוק זמני או צו ביניים בעניני מזונות, אף כשהוא ניתן עוד לערעור, ובלבד שנתקיימו בו שאר התנאים האמורים בחוק זה. אכיפה של פסק זמני וצו ביניים
9. לבית המשפט המחוזי בירושלים הסמכות הייחודית להכריז פסק-חוק אכיף. סמכות לאכיפה
10. פסק-חוק שהוכרוז אכיף, דינו לענין הוצאה לפועל כדין פסק שניתן כדין בישראל. הוצאה לפועל של פסק-חוק אכיף
11. אגב דיון בענין הנמצא בסמכותו רשאי בית משפט או בית דין בישראל להכיר בפסק-חוק, לצורך אותו ענין, אם ראה שמן הדין והצדק לעשות כן. הכרה בפסקי-חוק

* נתקבל בכנסת ביום כ' בשבט תשי"ח (10 בפברואר 1958); הצעת החוק ודבריה הפכו נתפרסמו בה"ח 285, תשי"ח, עמ' 105.

- (1) פקודת פסקי דין (איכוף-גומלין) 1;
- (2) פקודת פסקי דין (איכוף גומלין – מצרים) 2;
- (3) פקודת תעודות קיום צוואות (מכריטניה וממושבות בריטיות) 3;
- (4) תקנות פסקי דין נכריים, 1928 4.

13. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, ובתקנות לפי סעיף זה רשאי הוא לקבוע סדרי דין מיוחדים בבקשות אכיפה במידה הדרושה לקיום הסכם בין ישראל לבין מדינה זרה.

פנחס רוזן
שר המשפטים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

³ חוקי א"י, כרך ב', פרק קו"ח, עמ' 1220.
⁴ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2459.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ע"ב, עמ' 788.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק ע"ג, עמ' 792.

חוק-יסוד : הכנסת*

1. הכנסת היא בית הנבחרים של המדינה.
2. מקום מושבה של הכנסת הוא ירושלים.
3. הכנסת בהיבחרה תהיה בת מאה ועשרים חבר.
4. הכנסת תיבחר בבחירות כלליות, ארציות, ישירות, שוות, חשאיות ויחסיות, לפי חוק הבחירות לכנסת; אין לשנות סעיף זה אלא ברוב של חברי הכנסת.
5. כל אזרח ישראלי בן שמונה עשרה שנה ומעלה זכאי לבחור לכנסת, אם בית משפט לא שלל ממנו זכות זו על פי חוק; חוק הבחירות יקבע את המועד שבו ייחשב אדם בן שמונה עשרה שנה לענין השימוש בזכות הבחירה לכנסת.
6. כל אזרח ישראלי שביום הגשת רשימת המועמדים הכוללת את שמו הוא בן עשרים ואחת שנה ומעלה, זכאי להיבחר לכנסת, אם בית משפט לא שלל ממנו זכות זו על פי חוק.
7. אלה לא יהיו מועמדים לכנסת:
 - (1) נשיא המדינה;
 - (2) שני הרבנים הראשיים;
 - (3) שופט, כל עוד הוא משמש בכהונתו;
 - (4) דיין של בית דין דתי, כל עוד הוא משמש בכהונתו;
 - (5) מבקר המדינה;
 - (6) ראש המטה הכללי, צבא-הגנה לישראל;
 - (7) רבנים וכהני דתות אחרות, כל עוד הם משמשים בכהונתם;
 - (8) עובדי מדינה בכירים וקציני צבא בכירים בדרגות או בתפקידים שייקבעו בחוק.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ב בשבט תשי"ח (12 בפברואר 1958); הצעת החוק נתפרסמה בה"ח 180, תשי"ד, עמ' 18.